

TULOKSET LASTEN KILPAILUSTA TOVERITTAREN LEVITTÄMISESSÄ.

Nyt on kilpailu päättynyt! Tulokset ovat kiitettävät, sillä kaikki paitsi yhtä, jotka kilpailuun todellisesti ottivat osaa, lähettivät enemmän kuin toimituksen ja Muoriin asettaman alimman määrän.

Palkinnot jakautuivat seuraavasti:

Ensimmäinen palkinto:

MARY LAUKKANEN, Aberdeen, Wash., 6½ vuosik.

Toinen palkinto:

SIGNE JALONEN, Red Lodge, Mont., 48 vuosik.

Kolmas palkinto:

AUNE JÄMSÄ, Astoria, Ore., 45 vuosik.

Neljäs palkinto:

TOINI MATTSON, Frontier, Wyo., 21 vuosik.

Viides palkinto:

LYYLI SIMONSON, No. Adams, Mass., 14 vuosik.

Kuudes palkinto:

PAAVO NYLANDER, Pasadena, Cal., 13 vuosik.

Seitsemäs palkinto:

THEADORE KORSMAN, Mullan, Ida., 7½ vuosik.

Kahdeksas palkinto:

TYYNE KOSKI, Markham, Minn., 7 vuosik.

Yhdeksäs palkinto:

TYYNE PELKONEN, Toronto, Ont., Can., 6 vuosik.

Kymmenes:

HAROLD PARKKONEN, Toronto, Ont., Can., 3½ vuosik.

Tämä oli vasta ensimmäinen kilpailu, johon lapset ottivat osaa ja josta saimme näinkin hyviä tuloksia. Ensikerralla kun pannaan kilpailu toimeen lasten kesken, uskon ettei silloin ole ketään, joka jättäytyy toimituksiksi, sillä tälläkään kerralla ei ollut kuin kaksi, jotka ilmoittautuivat kilpailuun vaan eivät lähettäneet yhtään tilausta.

Palkinnot lähetetään heti tulemaan, kun Muori saa tämän nähdä myöskin, sillä muuten hän ei tiedä kenelle lähettää.

Toverittaren konttorissa laitetaan juuri palkintoja kuntoon, jotka annetaan ylimääräisinä. Kiitos lapset vilkkaasta toiminnastanne! Voitte siltikin jatkaa tilausten ottoa Toverittarelle vaikka kilpailu nyt on nimellisesti lopussa ja saada itsellenne asiamiespalkkion vaivoistanne.

Ystävyydellä, liikkeenhoitaja.

REDGRANITE, WIS.

Ihanneliiton kirjeenvaihtajana koetan taasen vähän kirjottaa.

Meidän englanninkielinen koulumme alkaa pian.

Me ihanneliittolaiset olimme Pearl Lake'lla 26 p. elok. Siellä oli kaikenlaisista lystiä. Soutelimme veneellä. Opettajamme, J. Hill, kalasti. Sitten

opettaja keitti kahvia. Syötiin ja juotiin. Kello oli 5 kun lähdettiin kotiin.

Ihanneliitossa on nyt vaan seitsemän lasta: kuusi tyttöä ja yksi poika. Irene Kallio on mennyt pois pakkakunnalta vanhempiensa mukana. Alma Sjöström on mennyt työhön farmille. Täältä on mennyt paljon pois suomalaisia hakemaan parempia palkkoja. Ei ole tainnut kaikki löytää, koska osa on jo tullut takaisin.

Minä olen paljon hakenut marjoja tänä kesänä, joita on laitettu talveksi pulloihin, on mansikoita, vilmarjoja, mustikoita ja mustia vaaraimia. Kyllä minä loulen että tämä jo riittää. Toivon hauskaa kesää kaikille Toverittaren ystäville!

AILI BJORKLUND.

TOIVOLA, MINN.

Päivää pitkästä aikaan, Selma-täti! — Toveritar tulla tupsahti ja piti syömäpuuhissa ruveta rittelemään äidin kanssa, että kumpi sen ensiksi lukee, mutta kun alkamme rittelemme, niin äiti kopsautti minua lusikalla otsaan, ja minun täytyi antaa jälkiä.

Purast'alkaa raivoava myrsky ulkona, mutta ei se ole vielä mitään vahinkoa tehnyt kenellekään.

Syksy pian tulee ja koulut alkavat pian muille ihmisille, vaan en tiedä milloin meillä alkaa. Täällä aina menee niin nyöhäseen, kun ei hankita opettajaa aikanaan.

Syksy on tullut ja myrskyilee, ja Superiorin aallot ne tyrskyylee: Tuuli ilmassa viheltää, ja aallot taitteen kiverää.

Sulo kesä meilt' on mennyt, Muisto siitä vain on jäänyt. Syksy kylmä luopi tuulen — Ja ehkä jo pian sataa lunta.

Hyvästi nyt vaan Selma-täti ja Toverittaren lukijat!

LEMPI VIHDEMAN.

PETRELL, MINN.

Halloo, Selma-täti! Nyt minä taas tervetiedän Selma-tätiä sekä kaikkia Toverittaren lukijoita. Minä koetan kirjottaa pitemmän kirjeen, koska viimeinen oli niin lyhyt.

Täällä on satanut ja ollut kylmiä ilmoja pari päivää.

Meidän koulu on alkanut jo. Minun täytyy käydä koulua. Meillä on suomalainen opettaja. Hänen nimensä on Miss Selma Mattson.

Minun isäni on sairas. Meillä on tehty heinää, mutta ei ole vielä kaikkia.

Täällä ei ole paljon marjoja. Minä toivon hauskaa kesän loppua Selma-tädille ja kaikille Toverittaren lukijoille. Bye—bye!

LEMPI VITANEN.

RIKOLLINEN

Iltaoyöstä oli pyryttänyt, mutta puolenyön tienoilla taivas seestyi ja tähtiä ilmestyi hajoovien pilvien lomiin. Sininen korkeus himmeine tulineen näytti jäävän kylmältä pakkasyössä. Viima vinkui vielä ja vei irtolunta pitkin katuja vihurin vauhdilla.

Korkeiden talorivien akkunoista sammui yksi tuli toisensa jälkeen ja kaduilla liike harveni. Joku yksinäinen nainen vain kulki siellä täällä hiljaa, katsellen

ympäriin, mutta poliisin luotuttuaan kiihdytti kulkuaan ikäänkuin olisi kiire jonnekin ja jossakin kiiruhti joku nuori mies korviaan pakkaselta suojelellen eteenpäin.

Suurkaupunkihirviö varustautui muutamain tunnin lepohteen.

Yrjö Latvala kulki muutama yksinäistä katuja eteenpäin. Ohuen kesätakin kaulus oli nostettu korville, johon se ei kuitenkaan ylettynyt, vaan jätti ne suojaattomiksi pienen huopahatun alle. Hänen paljaat kätensä olivat pistetyt taskuihin, jotka olivat rikki, niin että sieltä saattoi pistää kädet lämpimämpiin housun taskuihin. Mutta ajan pitkästi alkoi niitä sielläkin paleltaa, sillä viima puhalsi terävänä pyrkien tunkeutumaan luihin ja ytimiin.

Hän oli kulkenut kuudesta saakka koko illan ilman mitään päämäärää itseään tietämättä, miksi kulki ja minne lopultakin menisi. Illalla oli hänen asuntoonsa tullut utsi vuokralainen ja häntä oli kielletty enää tulemasta takaisin, vuokra kun oli maksamatta jo kahden kuukauden ajalta eikä rahasta eikä toimesta ollut mitään toiveita.

Hän oli ihmetelty itselleen, että oli niin kauan saanut asua tulematta ajatuksi kadulle enemminkin.

Mutta nyt se oli tapahtunut. Hän oli lähtenyt puoleksi tyksänä, nauraen tahtomattaan. Hän ei ollut kolmeen päivään, jotka oli ollut syömättä, osannut mitään ajatella. Väistomaisesti hän läksi kadulle ruoka-aikana, käveli siellä katsellen eteensä mitään näkemättä, kunnes tuli vilu, jolloin hän jälleen palasi asuntoonsa odottamaan, milloin lopullisesti käskettäisiin sieltä pois.

Silmissä hämarsi keskellä päivää ja alituisen oli uni. Eräänä päivänä hän kuuli seinäntakaa vuokraaja-emännän kiukukuisen äänen:

— "Ei viitsi etsiä työtä, laiska, makaa vain kaiket päivät".

Mutta se ei ollut häntä ollenkaan loukannut. Hänen omatuntoonsa oli puhdas, sillä hän tiesi sen mahdolliseksi: Hän ei ja ksanut enää etsiä. Hänen täytyi tunnustaa se itselleenkin, vähät siitä silloin, jos muutkin sen sanoivat.

Hän katseli kadehtien valaistuja ikkunoita kuvitellen, että kunpa saisi ojentaa väsyneen ruumiinsa edes eteisen lattialle hetkeksi, kuinka suloinen lämpö virtaisi taas ruumiiseen. Sitten jaksaisi taas ajatellakin ja toivoa edes kesää.

Mutta se oli turhaa. Kaikki ovet pysyivät kyllä visusti suljettuina ja tuppussa oli varma tieto, että jos menisi pyrkimään

johonkin, niin varmasti käännytettäisi takaisin, nuori, laiska mies, sanomalla:

— "Kehtaattekin!"

Niin oli aina tapahtunut.

Yrjö Latvala oli Sörnäisten lapsia. Isäänsä hän ei ollut koskaan nähnyt ja äidistään ei hänellä erää tiennyt mitään.

Niin pienestä kuin muisti, oli hän myynyt sanomalehtiä kadun kulmissa, sitten jakanut kaupunkitilaaajille ansaitakseen rahaa äidilleen, joka aina rahansaanti-päivänä oli iloisella tuulella, tuoksui väkijoumille ja piti miehiä vieranaan. Lopulta hän pääsi kirjapainoon latojan oppiin ja oli siellä kunnes liikkeen supistamisen tähden joutui pois-paikastaan.

Hän oli silloin kahdeksantoista vuotias. Turhaan hän etsi paikkaa muualta. Sillä alalla oli töitä yleensä vähennetty ja työntehtäjä erotettu, joten oli mahdoton saada uutta paikkaa ja muuta työtä hän ei osannut tehdä. Keväällä hän oli jo hädän pakottamana lähtenyt maankäytöihin, mutta se oli liian raskasta hänen puutteessa kasvanneelle, heikolle ruumiinrakenteelleen. Hän sairastui tuon tuostakin, mutta voi sentään äärimmäisillä ponnistuksilla jatkaa syksyyn saakka ja keräsi muutamia kymmenmarkkoja säästöön talven varalle toivossa saada sitten jotain kevyempää työtä talvella.

Mutta toivo oli turha. Ei ollut muuta taitoa kuin yksi ja sekin puutteellinen ja vaikeasti saavutettavissa.

Ei ollut ketään tuttavii, jotka olisivat voineet auttaa. Hänen melkein kaikki lapsuudentoverinsa olivat varkaita ja "sakilaisia", ja kohtelivat häntä ylenkatsoen.

(Jatk.)

KIRJEENNE EIVÄT HUKU,

kun tilaatte Toverista leimasimen, jolla painatte nimeenne ja osotteenne kirjakuoren kulmaan ennenkuin sen panette postiin. Leimastmet, joissa on kolme riviä, rivin leveys ei yli kahden tuuman, maksavat 75c.

Milloin on Toverittaren tilaajamäärä 10,000?

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautusta lehden lähettämisesä tule tapahtumaan!

ONKO KUVATAULUNNE KEHYKSIX VAILLA?

Laittamme ne teille kehyksillä valittanne mukaan. Jättäkää tilauksenne

TOVERIN KIRJAKAUPPAAN

Meillä on myös valikoima valmiiksi kehystettyjä kuvatauluja myytävänä.